

ΑΤΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗ
ΚΛΕΩΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
(ΑΤΤΙΚ)

"ΕΙΔΑ ΜΑΤΙΑ!"
1 Εί-δα μά-τια πολ-λά-γα λα

"ΓΙΑΤΙ ΜΕΘΩ!"
2 Τό σσι-μέ-νο τό στα-φύ-λι Τό υ-ρασά-μι

"Η ΕΛΗΤΣΑ"
3 "Αχ! γιά-μειν-τή-ν ε-λή-σα Τό κε-φάλι τό ξαν-θό

"ΣΤΗΣ ΣΠΕΤΣΑΙΣ"
4 Σ' ταίς Σπέ-τσαις τό υα-λο-μαί-ρι Σ' τή πα-ρεμ-μέ-νη

"ΤΑ ΝΙΑΤΑ"
5 Τά υαύ-μέ-να τὰ νιά-τα τί γρήγο-ρα

"ΧΗΡΙΝΟΙ ΕΡΩΤΕΣ"
6 Γει-τό-νισ-σα μου χή-ρα Γιά-τί νοι-μου-ν-ριό

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΘΕΤΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΤΤΙΚ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΑΣΜΑΤΟΣ ΔΡΧ. 2.50

Πάν γνήσιον αντίτυπον όφείλει νά φέρη την ιδιόχειρον ύπογραφήν του συνθέτου

Tous droits d'exécution, de reproduction
et de traduction réservés pour tous pays.

Enregistré au Ministère de l'Instru-
ction Publique en date du 12 Août 1935.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ:

Τῷ ἀγαπητῷ μοι φίλῳ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙ ΖΑΡΟΚΙΠΠΗ (Ἐν Ἐκατερινοδάρ, Ρωσσίας).

οσ ; Μ. Καζάση - Ἀθήναι - Σταθίου 18.

Ἰδιοκτησία τοῦ ἐκδότου

Νομίμως κατατεθειμένα.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνατύπωσις.

ΧΗΡΙΝΟΙ ΕΡΩΤΕΣ.

Ποίησις καὶ Μουσικὴ
ΚΛΕΟΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ (C. ΑΤΤΙC)T^o di Polka.

PIANO.

gentile

Meno

p subito

(Χωρὶς βίαν)

Μιὰ χή-ρα ζούσε δ' ἔ-να σπῆ-τι ὅ-λο μνη-μό-συ-νο καὶ προσευ-

violino col canto

mf

Sostenuto

cresc.

χή καὶ μό-νη ἔ-κλαιγε τὸν μα-κα-ρί-τη Μά-πα-ρη-γό-ρη-τη ψυ-χή! Μὰ σ' ἄντι-κρυ-

cresc.

νά της τὰ πα-ρα-θυ-ρά της ἔ-νας χη-ρε-μέ-νος ταχ-τι-κά Ἔστεκ' ὅ-λη ὥ-ρα Καὶ τὴν μαυρο-

(αργότερα)

φό - ρα Πάν - τα κρυφ - ού - τα - ζε γλυ - κά. Συχ - νά πε - τού - σε ρά - θα - σά - κια Μές' στήν αυ -

λή της χή - ρας της κομ - ψής Μα με τὰ ἴ - δια πάν - το - τε λο - γά - κια 'Ε - πά - νω κά - τω τὰ ἔ -

Poco più

ξής: "Γει - τό - νισ - σά μου χή - ρα Για - τί νοι - χο - κυ - ριό Δεν κά - νεις κα - χο -

Poco più

(cantabile)

μοί - ρα Μ'έ - μέ - να τὸν χη - ριό; Τὸ χῶ - μα θε νὰ φά - η Τ'ὠ - ραῖ - ο σου κορ -

Dal ♩ per la fine

μι Καὶ ἄ - δι - κα θὰ πάη ἡ τό - ση μου ὁρ - μή!" μή!"

sec

ΧΗΡΙΝΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

Στίχοι καὶ Μουσικὴ
ΚΛΕΩΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
(C. ATTIC)

2^α Στροφή.

Μ' αὐτὴ πιστὴ στὸ μακαρίτη
Ἀντὶ ν' ἀκούσῃ τέτοια συμβουλὴ
Μηνᾶ ὅτον γείτονα τῆς τὸν προφήτη
Νὰ παύσῃ νὰ τὴν ἐνοχλῇ.
Ἐπαυσε νὰ γράφῃ
Καὶ μ' ἓνα ξυράφι
Θεὶ ν' αὐτοκτονοῦς ἓνα πρωῒ,
Ἄν μία ὥραία,
Ἐξαφνα ἰδέα
Δὲν τὸν ἐκρατοῦσε σ' τὴ ζωὴ.
Φορεῖ μιὰ νύχτα ἵνα σεντόνι
Καὶ μιὰ μουτσούνα νεκροκεφαλὴ
Ὡς τὸ παράθυρό τῆς σκαρφαλώνει
Κι' αὐτὰ σὰ φάντασμα λαλεῖ:

Ἐπώδός:

Καλὴ πιστὴ μου χήρα,
Γιατὶ νοικοκυρὸ
Δὲν κάνεις κακομοῖρα
Μ' ἐκεῖνον τὸν χηρῖο;
Ἀφ' οὗ σὲ ἀγαπάει
Μὴ γίνεσ' ἀφορμὴ
Διαρκῶς νὰ βλαστημᾷ
Τὸ δόλιο μου κορμί.

3^α Στροφή.

Τῆς ἡρθ' εὐθύς λιποθυμία
Τόσο πιά ἦτανε προληπτικὴ
Ἐνῶ μὲ ὅλη τοῦ τὴν ψυχραιμία
Αὐτὸς τὸ ἔσκαζε ἀπὸ 'κεῖ.
Ὅλ' ἡ γειτονιά τῆς
Γιὰ τὸ πάθημά τῆς
Ἐσκαζ' ἀπ' τὰ γέλοια μυστικά
Μὰ ἡ νέα χήρα
Ποῦ δὲν εἶχε πείρα
Ὅλ' αὐτὰ τὰ πῆρε φυσικά.
Γιὰ τὴν ψυχὴ τοῦ πεθαμμένου
Τ' ἄψῃς' ἀμέσως μὲ τὸν ζωντανό
Καὶ μὲς' ἐστὴν ἀγκαλιὰ τοῦ χηρεμμένου
Ἐλεγε μ' ὕφος ταπεινό:

Ἐπώδός:

Σ' τὸ σπῆτι ἂν σ' ἐπῆρα
Ὅφειλω νὰ σ' τὸ ἴπῳ
Τὸ κάνω ἢ κακομοῖρα
Μὲ ἱερὸ σκοπό!
Θὰ λυώνῃ μ' ἡσυχία
Τὸ δόλιο του κορμί
Κ' ἴσως νὰ γίνω ἁγία
Θὰ γίνῃς ἀφορμὴ.